

3. Kwota miesięcznej pomocy pieniężnej na dziecko w rodzinie zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i w ust. 2, nie może być niższa niż 300 zł.

4. Przy obliczaniu przeciętnego dochodu na jedną osobę w rodzinie zastępczej uwzględnia się dochody wszystkich członków rodziny zastępczej, pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, przed przyjęciem dziecka pod opiekę i na wychowanie.

§ 5. Stawkę pomocy pieniężnej przyznanej dla dziecka w rodzinie zastępczej zmniejsza się o wysokość wypłaconej dziecku renty rodzinnej.

§ 6. 1. Właściwe terenowo organy administracji państwowej stopnia powiatowego obowiązane są do występowania o zasądzenie alimentów od rodziców lub osób, które ze względu na stopień pokrewieństwa mogą być zobowiązane do alimentacji, na rzecz dzieci i młodzieży umieszczonych w rodzinach zastępczych.

2. Jeżeli wpłaty z tytułu zasądzonych alimentów, o których mowa w ust. 1, na rzecz dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej nie zobowiązanej do alimentacji:

- 1) nie przekraczają kwoty 1.000 zł przyznanej dziecku pomocy pieniężnej — podlegają one przekazaniu na dochody budżetu Państwa,
- 2) jeżeli przekraczają kwotę określoną w pkt 1, to kwota nadwyżki podlega przekazaniu dziecku umieszczonego w rodzinie zastępczej.

§ 7. 1. Dzieciom i młodzieży umieszczonym w rodzinach zastępczych, o których mowa w § 2 ust. 1, przyznaje się jednorazową pomoc rzeczową w wysokości 1.500 zł na zakup odzieży i przyborów szkolnych.

2. Dzieci i młodzież umieszczone w rodzinach zastępczych mają prawo do bezpłatnego korzystania ze żłobków, przedszkoli i świadczeń służby zdrowia.

3. Dzieci i młodzież umieszczone w rodzinach zastępczych mają prawo do korzystania ze świadczeń zakładów pracy przyznawanych z zakładowego funduszu socjalnego dzieciom pracowników tych zakładów.

§ 8. Minister Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Finansów określi zasady doboru rodzin zastępczych i udzielania pomocy materialnej dzieciom pozostającym pod ich opieką.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Oświaty i Wychowania, Sprawiedliwości, Zdrowia i Opieki Społecznej, Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 10. Traci moc uchwała nr 254 Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1971 r. w sprawie pomocy materialnej dla dzieci i młodzieży w rodzinach zastępczych (Monitor Polski Nr 56, poz. 364).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

128

UCHWAŁA Nr 135 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1974 r.

w sprawie szczególnych uprawnień osób objętych szkoleniem wojskowym studentów.

W celu zapewnienia odpowiednich warunków rozpoczęcia pracy zawodowej absolwentom szkół wyższych kierowanym w ramach przeszkolenia wojskowego do szkół oficerów rezerwy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Absolwentom szkół wyższych, którzy w okresie 12-miesięcznego przeszkolenia wojskowego przewidzianego w uchwale nr 240 Rady Ministrów z dnia 8 września 1972 r. w sprawie przeszkolenia w jednostkach wojskowych osób podlegających wojskowemu szkoleniu studentów oraz w sprawie szkolenia obronnego studentów (Monitor Polski Nr 45, poz. 239) ukończą z wynikiem pomyślnym szkoły oficerów rezerwy, złożą egzamin na stopień oficerski oraz odbędą praktykę w jednostkach wojskowych, zwanym dalej absolwentami, przysługują szczególnie uprawnienia określone w uchwale.

§ 2. 1. Absolwentów zwalnia się od obowiązku odbywania wstępnego stażu pracy obowiązującego absolwentów szkół wyższych, przewidzianego w odrębnych przepisach. Absolwentom tym przysługuje po podjęciu pracy wynagrodzenie na zasadach obowiązujących ogół pracowników po zakończeniu wstępnego stażu pracy.

2. Podstawę do zwolnienia z obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy stanowi zaświadczenie właściwego organu wojskowego.

3. Odbycie przeszkolenia wojskowego stwierdza odpowiedni wpis w wojskowym dokumencie osobistym absolwenta.

§ 3. 1. Absolwenci, którzy podejmą pracę w ciągu 3 miesięcy od dnia ukończenia przeszkolenia wojskowego, nabywają prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego w wymiarze przewidzianym w przepisach o pracowniczych urlopiach wypoczynkowych w tym roku kalendarzowym, w którym podejmą pracę.

2. W wypadku choroby powodującej niezdolność do pracy, stwierdzonej zaświadczeniem lekarskim, termin określony w ust. 1 uważa się za zachowany w razie zgłoszenia się absolwenta w zakładzie pracy w celu podjęcia zatrudnienia niezwłocznie po odzyskaniu zdolności do pracy.

3. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela zakład pracy, w którym absolwent podejmuje pracę zawodową.

§ 4. Okres przeszkolenia wojskowego zalicza się do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy w danym zakładzie lub gałęzi pracy oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie, a także w zakresie uprawnień z ubezpieczenia społecznego.

§ 5. 1. Okres odbywania przeszkolenia wojskowego w jednostkach wojskowych wlicza się do okresu pracy przewidzianego w ustawie o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych.

2. Terminy, które stosownie do przepisów o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych liczy się od zakończenia studiów, w stosunku do osób powołanych do odbycia przeszkolenia wojskowego liczy się od dnia zwolnienia z odbywania przeszkolenia wojskowego.

§ 6. 1. Absolwenci otrzymują przy zwolnieniu z przeszkolenia wojskowego odprawę pieniężną w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego w odpowiednim stopniu wojskowym i według stanowiska typowego dla tego stopnia.

2. Jeżeli absolwent po ukończeniu przeszkolenia wojskowego posiada stopień kaprała lub niższy, dla obliczenia odprawy przyjmuje się stopień starszego kaprała.

§ 7. 1. Absolwentom, którzy ukończą przeszkolenie wojskowe w szkołach oficerów rezerwy i zajmą pierwsze, drugie i trzecie miejsce (przodownicy wyszkolenia) oraz wyróżnią się w czasie praktyki w jednostkach wojskowych, przysługuje prawo do otrzymania mieszkania na zasadach określonych w § 5 uchwały nr 218 Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1973 r. w sprawie studenckich książeczek mieszkaniowych (Monitor Polski Nr 41, poz. 244).

2. Pozostałym absolwentom okres przeszkolenia wojskowego zalicza się na poczet okresu oczekiwania na mieszkanie w spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, jeżeli w okresie 5 lat uzyskają członkostwo w spółdzielni.

3. Jeżeli osoby, o których mowa w ust. 2, posiadają studenckie książeczki mieszkaniowe i spełniają warunki określone uchwałą nr 218 Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1973 r., okres przeszkolenia wojskowego dolicza się do uzyskanego na podstawie tej uchwały okresu stażu oczekiwania na mieszkanie.

§ 8. 1. Organy wojskowe wydają absolwentom opinię w celu przedstawienia w zakładzie pracy. Zakład pracy jest obowiązany uwzględnić tę opinię przy powierzeniu pracownikowi określonego stanowiska.

2. Absolwentom, którzy podczas szkolenia w szkołach oficerów rezerwy uzyskali wyniki co najmniej dobre, a za okres praktyki uzyskali nienaganną opinię służbową, właściwy organ wojskowy wystawia dla zakładu pracy opinię ze specjalną rekomendacją.

3. Rekomendacja, o której mowa w ust. 2, uwidoczniła jest w tytule opinii wystawionej dla zakładu pracy przez nadanie następującego brzmienia: „Opinia służbowa ze specjalną rekomendacją”.

4. Rekomendacja, o której mowa w ust. 2, stanowi dla zakładu pracy podstawę do:

- 1) awansowania w pierwszej kolejności osób zatrudnionych na samodzielnych stanowiskach pracy na wyższe stanowiska służbowe w miarę wykazywania się konkretnymi osiągnięciami zawodowymi,
- 2) wcześniejszego zatrudnienia na stanowisku kierowniczym, a także zaliczenia do rezerwy kadrowej — w razie stwierdzenia w rekomendacji wybitnych uzdolnień organizatorskich oraz potwierdzenia tych uzdolnień w toku pracy zawodowej.

§ 9. Przepisy § 2—8 stosuje się odpowiednio do absolwentów zwolnionych ze względu na stan zdrowia z przeszkolenia wojskowego przed odbyciem go w pełnym wymiarze.

§ 10. Osobom, które odbyły przeszkolenie wojskowe, a nie spełniają warunków określonych w § 1, przysługują uprawnienia przewidziane dla żołnierzy zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej. Przepis § 8 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 11. Tracą moc § 4—6 uchwały nr 240 Rady Ministrów z dnia 8 września 1972 r. w sprawie szkolenia w jednostkach wojskowych osób podlegających wojskowemu szkoleniu studentów oraz w sprawie szkolenia obronnego studentów (Monitor Polski Nr 45, poz. 239).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 maja 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

129

UCHWAŁA Nr 140 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1974 r.

w sprawie zasad planowania, finansowania i realizacji inwestycji socjalnych.

Na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) i art. 58 § 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Inwestycją socjalną w rozumieniu niniejszej uchwały jest budownictwo obiektów i zakupy zapewniające warunki do prowadzenia działalności socjalnej jednostek państwowych oraz organizacji spółdzielczych i spo-

łecznych objętych przepisami w sprawie zakładowego funduszu socjalnego i zakładowej działalności socjalnej.

2. Działalność socjalną określają art. 12 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) oraz przepisy szczególne.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, z ministrami koordynującymi odpowied-